

лични единици. Природата си служи съ естествени двойки. Естествена двойка, запримеръ, е магнитътъ, въ който се съдържатъ два полюса: северенъ и юженъ. Дето има двойки, тамъ всѣкога се забелязва движение. Въ правъ смисълъ на думата, подъ „двойка“ се разбира сила, която има две противоположни прояви, т. е. две противоположни движения. Казваме за нѣкой човѣкъ, че има една идея. За другъ казваме, че има две идеи и считаме, че той е раздвоенъ и не може да се разчита на него. За трети пъкъ казваме, че е двоеуменъ човѣкъ и не му вѣрваме. И въ Писанието е казано: „Двоеумниятъ човѣкъ е непостояненъ въ всичкитѣ си пѣтища“. Въ този смисълъ двойката подразбира раздвоенъ, двойственъ човѣкъ — човѣкъ съ две идеи. Хората се страхуватъ отъ раздвояване, т. е. отъ участие на двойката въ живота. Наистина, опасно нѣщо е раздвояването, но за да се избегне опасността, раздвояването трѣбва да се превърне въ поляризиране. И тогава, казваме, че като процесъ, поляризирането съществува навсѣкжде въ природата: въ растенията, въ животнитѣ и въ хората. Единиятъ полюсъ въ растенията е въ коренитѣ имъ. Тѣ представятъ лошото, отрицателното въ живота, защото сж посадени въ гжста срѣда. Другиятъ полюсъ, това сж клонетѣ, които представятъ доброто, положителното въ живота. Тѣ растатъ въ рѣдка срѣда.